

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy, w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala

Sędziowie: SO Marek Tauer

SR del. Artur Fornal (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2016 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko T. W. i W. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22 lipca 2015 r. (sygn. akt VIII GNc 332/15)

postanawia:

1. sprostować zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w jego części wstępnej gdy chodzi o nazwisko powoda w miejsce (...) wpisać prawidłowo (...),
2. odrzucić zażalenie.

Marek Tauer Elżbieta Kala

Artur Fornal

1

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił -jako wniesione po upływie terminu - zażalenie pozwanych T. W. oraz W. W. na postanowienie tego Sądu z dnia 22 czerwca 2015 r. o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniesione przez pozwanych w dniu 6 sierpnia 2015 r. w ocenie Sądu Okręgowego podlegać musi odrzuceniu.

Zgodnie z regulacją art. 373 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Trzeba zwrócić uwagę, że zarządzeniem Przewodniczącego **w** Sądzie Rejonowym (sądzie pierwszej instancji) z dnia 28 sierpnia 2015 r. wezwano każdego z pozwanych do usunięcia braków formalnych przedmiotowego zażalenia (k. 67) poprzez jego podpisanie, przedłożenie zwięzłego uzasadnienia a także odpisu zażalenia - w terminie 7 dni, pod rygorem jego odrzucenia (k 76 - 78 akt sprawy).

Zobowiązanie doręczono pozwanym w dniach 7 i 9 września 2015 r. (k. 82 i 85), **a** chociaż w dniu 11 września 2015 r. przedłożono uzasadnienie zażalenia (J^eg^o drugą stronę) przez nich podpisane (k. 87 i 89) - co w ocenie Sądu Okręgowego pozwalałoby także przyjąć, że i samo zażalenie zawiera ich podpisy - nie przedłożono jednak w terminie kompletnego odpisu przedmiotowego zażalenia. Trzeba bowiem wyjaśnić, że pozwani zamiast jego pierwszej strony datowanej na dzień 5 sierpnia 2015 r. (k. 67-68) przedłożyli pierwsze strony (k. 86 i 88) innego, wcześniejszego zażalenia - datowanego na dzień 9 lipca 2015 r. i dotyczącego postanowienia z dnia 22 czerwca 2015 r. - które zostało przez Sąd Rejonowy odrzucone postanowieniem zaskarżonym w niniejszej sprawie (k 56 i 58 akt sprawy).

Pozwani nie uzupełnili zatem w sposób prawidłowy braków zażalenia wniesionego na ww. postanowienie z dnia 22 lipca 2015 r., nie złożyli bowiem w wyznaczonym terminie jego odpisu dla powoda, to zaś obowiązało Sąd pierwszej instancji do odrzucenia zażalenia (art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Wyjaśnić trzeba, że regulacja zawarta w art. 128 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394 § 3 k.p.c. przesądza **o** tym, że do zażalenia należy dołączyć jego odpis dla doręczenia go stronie przeciwnej. Konsekwencji nieuzupełnienia powyższego braku nie mogło usunąć zarządzenie w dniu 9 listopada 2015 r. przez Przewodniczącego sporządzenia kserokopii pierwszej strony przedmiotowego zażalenia w sekretariacie Sądu (k 92 akt sprawy), w orzecznictwie bowiem słusznie zwrócono uwagę na to, że nie jest rolą sądu zastępowanie strony w dokonywaniu czynności procesowych leżących w jej interesie i stanowiących jej ustawowy obowiązek. Czynności podejmowane w celu usuwania w postępowaniu cywilnym braków formalnych pism procesowych są sformalizowanymi czynnościami procesowymi stron, nie mogą być zatem nimi obciążane organy procesowe (zob. uzasadnienie uchwały 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 grudnia 2013r., IOPS 13/13, ONSAiWSA2014, nr3, poz. 39).

Także w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono zgodny pogląd, że niedopuszczalne i bezzasadne jest przerzucanie na sąd wykonywania czynności obciążających stronę, choćby miały charakter techniczny, gdyż mogłoby to prowadzić nie tylko do anarchizacji procesu cywilnego, ale także do naruszenia zasady równości stron. W konsekwencji należy uznać, że **sporządzenie wymaganego odpisu przez sąd** - za stronę wezwaną do uzupełnienia takiego braku pisma procesowego - i dołączenie go do akt sprawy, **nie stanowi skutecznej czynności uzupełniającej** (tak Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 23 sierpnia 2000 r., II CKN 1014/00, LEX nr 1635430, **w** uchwale Izby

Cywilnej z dnia 27 lutego 2008 r., III CZP 135/07 OSNC 2009, nr 2, poz. 25, w postanowieniu z dnia 26 września 2012 r. II CZ 99/12, LEX nr 1293759).

Na marginesie wyłącznie zwrócić można uwagę na to, że jako przyczynę odrzucenia zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22 czerwca 2015 r. (k 56-57) - co nastąpiło zaskarżonym nieskutecznie w niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 22 lipca 2015 r. (k. 58) - Sąd ten powołał wniesienie go po upływie terminu. Wskazać w tym zakresie można, że wynikający z art. 394 § 2 k.p.c. termin tygodniowy do wniesienia zażalenia biegł od dnia doręczenia postanowienia pozwanym, tj. od dnia 30 czerwca 2015 r., tymczasem ww. zażalenie zostało nadane w urzędzie pocztowym w dniu 9 lipca 2015 r. (k 54-57 akt sprawy).

Mając na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 373 zdanie pierwsze w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sprostowanie oczywistej omyłki w zaskarżonym postanowieniu - dotyczącej nazwiska powoda - nastąpiło stosownie do art. 350 § 3 k.p.c.

Marek Tauer Elżbieta Kala Artur Fornal